

Переклад статті з англійської мови на українську

Jack Brewer. False Flag UFOs. Available at: <http://ufotrail.blogspot.com/2013/09/one-of-those-posts-about-validated.html> (accessed 9 October 2013)

Відволікаючий маневр «НЛО»

В той час як окремі представники уфологічних спільнот невпинно сперечаються про те, чи дійсно дядько Сем заплямовує дані про НЛО, фактом є те, що це давно мало місце. В серпні 1949 року на 9-й сторінці останньої доповіді секретного проекту військово-повітряних сил США під назвою «Градж» (невдоволення, загроза) був запис: «Планомірний пуск незвичних повітряних об'єктів разом з розповсюдженням відповідної психологічної пропаганди може спричинити масову істерію».

На додаток до цього у доповіді був наступний запис: «Використання цих методів ворогами або проти ворогів приведе до подібних результатів».

Як стверджував письменник/дослідник Марк О'Коннел у своєму блозі, [High Strangeness](#) (Висока дивина), військово-повітряні сили згодом продовжили розвивати способи радіоелектронної війни, яку ще називали радіоелектронними контрзаходами або ECM (electronic countermeasures). Інженер-хімік, науковець і учасник Мангеттенського проекту доктор Леон Девідсон, у роботі, яка мала назву [«Радіоелектронні контрзаходи + ЦРУ = НЛО»](#), пояснює, що радіоелектронними контрзаходами 1950 року було стандартне обладнання на покращених бомбардувальниках. Незабаром ця технологія розвинулася у надання «удаваних цілей для тренувань операторів радіолокаторів», або, іншими словами, фальшиві протирадіолокаційні фарби.

«Я заявляю про це з 1951 року», - писав доктор Девідсон, - «ЦРУ спричинило чи спонсорувало виявлення літаючих тарілок у своїх власних цілях».

Був Девідсон повністю правий чи ні, але наукові розробки і розвиток радіоелектронних контрзаходів справді досягли кульмінації як проект «Палладіум». У 1998 році у доповіді під назвою [«Хитрість, контрзаходи, і електронна розвідка, 1960-1975»](#) агент ЦРУ Джін Потіт пояснив, яким

чином працював цей проект. Команди, які склалися з працівників розвідки і військової підтримки калібрували і виводили фальшиві мішені на радарі. Примарний літальний апарат будь-якого бажаного розміру міг ніби то з'явитися на будь-якій траєкторії, рухаючись з будь-якою швидкістю і на будь-якій висоті.

Військові засоби були поєднані з планомірним пуском незвичних повітряних об'єктів, подібно до того, як було передбачено проектом «Градж» у 1949 році, і одна така окрема операція була проведена на березі Куби під час ракетної кризи 1962 року. Доповідь пояснювала, як координування обладнання «Палладіум» і стратегічно розташовані сили ввели в оману ворога, і ці описи можуть розповісти значно більше, аніж якісь нісенітниці про НЛО.

«Фальшивий літальний апарат був сконструйований таким чином, що здавався американським бойовим літаком, що мав летіти з острова Кі-Уест над Кубою», писав Потіт. «Підводний човен військово-морського флоту прослизнув поблизу бухти Гавани, і був під поверхнею води достатньо довго для того, щоб запустити синхронізовані серії металічних сфер різних розмірів, котрі піднімалися на аеростаті. Ідея полягала в тому, щоб радіолокатор дальнього виявлення відстежив наш електронний літальний апарат, а потім підводний човен підплив до поверхні і запустив «калібровані» сфери вгору на траєкторію фальшивого літального апарату, що ніби то наближався».

Описуючи як розгорталася операція, Потіт пояснив: «Ми без особливих зусиль маніпулювали, застосовуючи управління системи «Палладіум», з метою тримати наш примарний літальний апарат завжди точно попереду кубинських літаків, що його переслідували. Коли кубинський пілот сповіщав диспетчера про те, що у нього попереду літальний апарат, що створював загрозу, і ось-ось збирався відкрити вогонь на знищення, нам всім приходила та ж сама думка у цю саму хвилину. Технік клав свій палець на перемикач, я ствердно кивав, і він виключав систему «Палладіум»».

Далі доповідь додає: «У складі кожної операції «Палладіум» була команда ЦРУ з її системою примарного літального апарату, команда АНБ (Агентства національної безпеки) із її особливим обладнанням радіорозвідки і дешифровки, та військово-оперативна група підтримки».

У середині 20-го століття ЦРУ, Агентство національної безпеки і

Міністерство оборони очевидно вважали вигідним зніщувати фальшиві випадки з НЛЮ. Подібні опції були у наборі хитрих прийомів комітету по інфраструктурі, принаймні до 1980-их років, згідно з тим, що задокументовано Марком Пілкінгтоном у його книзі «Люди міраж».